



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theatrum Asceticum, Sive Meditationes Sacrae

Neumayr, Franz

Ingolstadii [u.a.], 1747

VD18 14516888

Meditatio III. Misericordia animans, sive Filius prodigus in reditu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54686)

trem, quocūque labore constet. PECCAVI IN COELUM!
 & CORAM TE PECCAVI, Pater mi! INFERNUM MERUI!
 hæc cogitatio sufficiet, ut gravissimæ difficultates sint leves.
 Perite cum porcis stabula, infelix diverforium hominis ab ho-
 mine degenerantis! peri longinqua Regio, scelestæ Sodoma!
 pluat Dominus sulphur & ignem super te: tota subside in cine-
 res, ne quem posthac fucata amœnitas capiat! *Phil.** Audivit
 Dominus vocem imprecantis! sed tu *salva animam tuam, noli re-
 spicere post tergum, nec stes in omni circa regione!* *Genes. 19.*
Frod. Præi Philanthrope, præi, & monstra viam! *Phil. Ego*
sum via! *Joan. 14. SEQUERE ME!*

MEDITATIO III.
 MISERICORDIA ANIMANS
 SIVE
 FILIUS PRODIGUS
 in Reditu.

ARGUMENTUM.

Resolutio Conversionis facilè à puniente Misericordia
 per immixtas adversitates extorquetur: sed RE-
 SOLUTIONIS EXECUTIO ab occurrentibus in
 praxi difficultatibus sæpe in discrimen adduci-
 tur. Propterea Filium Prodigum hodie exhi-
 bemus in ipso ad Patrem reditu per objecta ob-
 stacula pusillanimum, & de proseguendo itinere hæsitantem,
 deni-

¶ Ignis de celo consumit omnia.

denique tamen ope gratiæ vincentem se, atque consilio sanctè suscepto fortiter insistentem. Et verò nemo Peccatorum Poenitentiae molestias, nimirum dolendi, confitendi, satisfaciendi obligationem aut susciperet, aut prosequeretur diutius, nisi Divina gratia, de qua pius Asceta optimè dixit: *Suaviter equitat, quem gratia Dei portat*, deficientem in via animaret, confortarétque: Væ nolenti cooperari! Erit igitur hodiernæ Meditationis

Materia Filius Prodigus in reditu.

Puncta duo. 1. Tentationes in via.
2. Tentationum victoria.

Fructus, Generosa obfirmatio animi in hoc decreto: *Salvare volo, quocunque labore constet!*

Propositum Nunquam cedendi pusillanimitati, quæ novæ vitæ molestias nimium quantum exaggerat, sed semper objicendi sibi illud Augustini: *Potuerunt isti, & ista, cur ego non possim?* EGO, addit Apostolus, *& gratia Dei mecum?* 1. Cor. 15.

Chorus, Expendit Mysterium formidabile DE GRATIA CRITICA.

P E R S O N Æ.

Philanthropus.

Filius Prodigus.

Satanas.

Cosmus.

Creon.

O o o o 3

PRO-

PROLOGUS.

Reflexio in Meditationem præteritam, & Præparatio
ad præsentem,

Fides. Ratio.

Ratio. *RE vera, fides, terra, quam promisisti;
Fluit lacte, & melle!

Sed via difficilis est;

Maria se objiciunt mihi, & vasta flumina,

Desertum horridum, solatiô vacuum,

Plena periculis, longaque itinera:

Insuper urbes grandes, atque miratas video;

Et monstra quædam filiorum Enac,

De genere giganteo, Num. 13.

Quibus si ego me comparo,

Locustâ nihilô major appareo.

Heu me! cur de *Ægypto* me eduxisti,

Imò per tribulationes, & miseras expulisti?

Nunquid, ut in hac solitudine interficeres me?

A R I A.

Spes vana,

Spes ludit me stultam insana!

Da veniam Deus!

Fefellit me animus meus:

Sunt vires impares

Conatui.

Instabo,

Et infans giganti pugnabo?

Ah!

* Ex montis vertice terram promissam contemplans, & omnia in textu
expressa.

Ah! *Leo est foris!* Prov. 22.
Prosternere robur furoris
Pusilli non est res
Lepusculi.

Fides. Fallor? sic loquitur Ratio? an imaginatio?

Ratio. Ratio! Ratio! nam *plus ultra*
Quò licet progredi,
Quando tot, ac tantæ difficultates
Se opponunt itineri?

Fides. *O stulta, & tarda corde!* Sic credis fidei? Luc. 24.

Nunquid *abbreviata est manus Domini?* Is. 59.

Aut, num, *qui dedit velle, non dabit perficere?* Phil. 2.

Et frustra clamat Apostolus:

Omnia possum in eo, qui me confortat! Phil. 4.

Ego, & gratia Dei mecum, 1. Cor. 15.

Ego, & gratia possumus omnia!

Solane iter peragis, an comite gratia?

Circumspice, & vires gratiæ

* *Ex Arca fœderis*

Tanquam ex Symbolo intellige.

Ecce gratia sistit, & siccatur flumina! Jos. 3.

Gratia evertit

Superba impiæ Jerichuntis moenia! Jos. 6.

Gratia castrorum hostilium

Ordinatam ad cædes aciem disjicit, Jos. 10.

Et puerum gigantis victorem constituit. 1. Reg. 17.

Resume animum! omnia,

Quibus non cedis, obstacula removebit gratia,

ARIA.

* Exhibitio.

1.

Habet hoc hostis infernus in more,
 Animos panico implet terrore:
 Umbras horribiles armat pro se!
 Umbras si metuis, actum est: peris,
 Risui larvis ridiculis eris:
 Ride tu illas, & metuent te!

2.

Ride, & perge, quâ gratiæ lubet:
 Viam per invia ire si jubet,
 Perge securè: fidelis est Dux!
 Solis ut vultum non ferunt bubones:
 Ita phantasticos fugat latrones,
 Prima quæ gratiæ fulserit lux.

Ratio. Obsecro, quis animum fascino error?
 Quæ oppressit stupiditas?
 Potuine, Domine,
 Aut viam salutis ingredi, sine te,
 Aut postquam ingressa sum,
 Diffidere tuæ gratiæ?
 Sed rediit mens bona, Soror, & sensus sanior:
 MISERICORDIA,
 Quæ toleravit in peccato hærentem,
 Quæ deinde clementer sæviens
 In viam compulit propè nolentem:
 Jam non destituet currentem.
 Pudet trepidâsse! ite larvæ! ite spectra!
 Ite inania difficultatum phantasmata!
 Jam didici vestras deridere minacias:

Ego

Ego, & gratia Dei mecum!

Ego, & gratia possumus omnia!

Fides. Hic placet animus: plaudite sidera!

A R I A.

1.

Ambæ. Firma Deus, firma mentem,
Et potentem
Clavum cordi adhibe!

Ratio. Vis, quæ meum tuo figit,
Non affligit:

Ambæ. Est vis dulcis gratiæ.

2.

Ratio. Qua ut levis volvor rota,
(Audi vota!)

Fides. Tolle inconstantiam!
Ire viam circularum, *

Reproborum
Est tenere semitam.

MEDITATIONIS III

De Filio prodigo in Reditu

PUNCTUM I.

Tentationes in via.

SCENA I.

Philanthropus. Prodigus.

Prodigus. Philanthrope, ah! Philanthrope! Phil. Quid iterum ingemis? Prod. Iterum offendi pedem ad lapidem graviter. Phil. Tua culpa est: quare non

Pppp

pre-

* Impii in circuitu ambulant, Psal. 11.

premis mea vestigia? exemplum dedi tibi, ut sicut ego facio,
 ita facias tu, & eas, quæ ego eo. Viam commodiorem hæc
 quæris, quam ego ambulo: ideo cespitas. Inter commoda
 plura se inferunt offendicula, quam inter molestias, propte-
 rea has præ illis elegi mihi, ut à me disceres sapere. *Prod.*
 Mitiùs propera saltem. *Exultas ut gigas ad currendam viam,*
Psal. 18. Quis assequatur? Phil. Ignavia loquitur. Eja! VIN-
CE TEIPSUM! sequere, sequere me! Prod. Da veniam ses-
so: sequar alacriter, si modicam quietem indulseris. Phil. Ad-
huc intra limites terræ longinquæ consistis: non licet quiesce-
re, donec hunc montem superaveris, in cujus vertice sita est
 NOVA JERUSALEM, Regia Civitas Patris. *Prod.* Hunc
 montem vis, ut conscendam? obsecro, compara vires prostra-
 tas à difficili via, cum arduo labore in ascensu. Nisi post que-
 tem, non possum pergere. *Phil.* Non possum, inquis: *non*
volo, dices verius: confundis vocabula, & quod difficile est,
impossibile vocas. VINCE TEIPSUM! experire, quid excitata,
 & adjuta per gratiam possit VOLUNTAS IMPERIOSA.
Prod. Voluntas imperiosa! quid hæc phrasi intelligis? Phil. In-
telligo generosum imperium, quo voluntas subjectis sibi po-
tentiis dominatur, dicitque pedi, vade! & vadit: manui, fac
hoc! & facit: Neque faciliè admittit excusationem, cum exe-
cutioem postulat periculum anime. Nihil est in homine
turpius, quam LIBERUM ARBITRIUM SERVUS vitio-
rum, pravorumque affectuum: hoc enim est porcos pascere,
& foedum mancipatum amare. Atque hic est casus, in quo
versaris: Caro quietem postulat, Spiritus prosecutionem iti-
neris: cui obedis? Age, IMPERA TIBI! Surge, & ambula!
Prod. Equidem promptus est Spiritus, sed caro infirma: ecce
hunc cespitem quasi de industria hic mihi natura paravit. Par-
ce! dandum est aliquid infirmitati: dormiam modicum, ali-
quantulum! Phil. Siquidem ita vis, dormi! & cui imperare
 debe.

deberes, obsequere appetitui: temerariam molliem gravibus
pœnis lues. *Prod. Modicum, aliquantulum!*

S C E N A II.

Philanthropus solus.

HEm! Acedia hominis, cui meum exemplum non sufficit, ut
excutiat tædium, ac torporem, quem viæ difficultas con-
civit! O stultitia credentium, soli mihi laborandum pro coelo
fuisse: se dormientes illuc translatum iri! Erratis! *A diebus*
Joannis Baptistæ, qui baptismum pœnitentiæ prædicavit, ut
animos præpararet ad meæ gratiæ, ac meritorum participa-
tionem, à diebus *Joannis Baptistæ usque nunc Regnum caelorum*
vim patitur, & violenti rapiunt illud, Matth. 11. Sine vi nihil
fit, & amen dico vobis: Nisi pœnitentiam egeritis, omnes peribit-
tis, Luc. 13. Quæ est autem pœnitentia sine pœna? igitur qui
pœnam fugit, pœnitentiam fugit: ex hoc principio verum pœ-
nitentem distinguetis ab Hypocrita. Pœnitentia est BAPTIS-
MUS LABORIOSUS: igitur qui odit laborem, pœnitentiam
non facit, sed fingit. Aqua, quæ lavat animam post baptismum
iterum inquinatam, non hauritur ex obvio fonte, sed de pro-
fundis contriti cordis meditando collecta, per oculos fluit.
Deus, qui studiosè amaritiam medicinis aspersit, ut intentio-
rem in hominibus excitaret curam sanitatis, idem pœniten-
tiæ exercitium voluit acerbum esse: voluit, ut esset amarus do-
lor, molesta confessio, difficilis satisfactio, ut horror remedii
acuèret horrorem peccati. Igitur homo verè pœnitens est
HOMO SERIO SIBI IRASCENS: & POENITENS DELI-
CATUS est vir non vir, ens non ens, chimæra! Anthrope,
antequam peccabas, de pœnitentiæ molestiis cogitandum fuit:
postquam peccasti, strenuè ferenda sunt onera peccato anne-
xa, adeo, ut si opus fuerit, ipse tibi *eruere oculum debeas*,

PPPP 2

ma-

manūque aut pedem abscindere, qui scandalizat, Matth. 5. & tu dormis? sed dormi, dormi! fugam laboris gravior labor plectet, & experieris, quàm noxia pœnitenti acedia sit. Dormi!

S C E N A III.

Satanas. Cosmus. Creon. Prodigus.

Satanas. **D**ormi! dormi! at ego dudum invigilavi huic occasione: non est aliud vitium opportunius ad mea consilia, quàm ACEDIA. Mens occupata tædio molestiarum, quæ comitantur pœnitentiam, prona est in phantasmata dormientium, à quibus intellectus decipitur, & rapitur animus, ut repente pœnitentiæ pœniteat hominem, resiliatque à via, quam ingredi cœpit: saltem sic occupatum in dubia præcipito de novo in peccatum consensu: quod si obtineo, vix decimus quisque lancinantis conscientiæ morsum sustinet diu: ad impatientiam cruciantis scrupuli jugum excutiunt, & respicientes retrò ineptos regno Dei se faciunt. Rem ago... *Sibilat...* Prod... *Audi* serpenti Sibilum: quid? si sub herba lateat?... nihil se movet: somnium fuit. Compono me iterum; adhuc gravedo caput premit, & membra ligat languor. *Sat.* Sic fieri solet: qui concedit horam pigritiæ, duas dabit. *Perge bone!* *pulvinar diaboli* premis: læta somnia somniabis... *Iterum sibilat.* Cosme! Creon! agite personam vestram! Aucupio tempus & locus favent. *Cosm.* *Creon.* Uterque paravimus omnia ex nutu tuo. *Sat.* Ergò ad opus. Cantate aves illices!... *fit cantus avium...** Io! patet area in capturam! escam injicio!... capiendis cordibus sufficit pugillum hordei, modici boni spes.... Ezech. 13. Amitem tene Cosme!... preme!... habes. O stultæ volucres, quibus libertas & vita sua tantulæ cupiditatis est pretium!.. Stultiores homines, qui dum inhiant perituris, animam exponunt periculo æternam victuram!... cessatis! cantate illices, cantate!

* Exhibentur singula.

te! nihil efficacius trahit in exitium, quàm *exempla* impiorum exultantium in rebus pessimis!... cantate! habent & *verba viscum!*... perge blandiri Creon! *præda* imminet!... vicisti! hæret!... Sic! sic implicantur animi tenaci luto!... hem! turba infidet! concludite retia!.. feliciter!.. Sic! sic mihi Creon, & Cosmus serviunt: hic *escam*, ille *viscum* suppeditat: uterque retia, decipulas, & *industriam*: *Caro* & *Mundus* absint, *Satanas* nihil capit. St.! evigilat homo: cessemus ludere! agendum est serio.

S C E N A IV.

Prodigus solus.

Hem! repente silentium est: nullam jam video volucrem, nullam audio. Nempe somniavi. Fuit tamen jucundum somnium, lætissimus concentus: lepidus est artifex Phantasmus, qui sic oblectat nos suis mendaciis, ut si rerum imagines essent res... MENDACIA appello autem? interdum etiam mysteria loquitur. Aucupium videre mihi sum visus, quo corda capiebantur: quis est auceps cordis mei?... In via ad Patrem sum: nunquid in area? inescavit Philanthropus dulci spe: quid? Si, ut capiat? & capto utique peribit libertas? Ita, Anthrope, ita est: caveæ includet te Pater, ne rursus exerres liberè, silvestribus immixtus volucris, & inter carnivoras adeò foetentibus etiam cadaveribus inhians... Ah! foetuerunt! sapuerunt tamen! & deinceps abstinendum æternum erit?... molesta cogitatio!... Quò abripior autem? procul in ultimam Thulen ite nugæ nugarum, flagitiosæ deliciæ! ego ad Patrem ibo... & in caveam nempe?... ita, in caveam, nam etiam captivæ aviculæ Domino, à quo aluntur, hilariter cantant... at liberæ aves jucundius vivunt?... vivant jucundius! etiam inter graviora discrimina vivunt, expositæ insidiis vulturum, & fraudibus au-

Pppp 3

cu-

cupum!.. & quæ sunt demum libertatis deliciæ? utique nugæ sunt, inanissimæ nugæ!... nugæ quidem, sed jucundæ nugæ!.. vah! turbæ animi ab inerti quiete!.. quanquam num sapio, qui sic mecum pugno? Timeo libertati meæ, si Parenti subjicior: quid? majorne libertas est in servitute porcorum, & porcinatorum affectuum, an intra septa Decalogi? stulta interrogatio! ibo. Philanthrope!.. chare Philanthrope, ubi es?.. non respondes clamanti?... væ mihi, si me Dux meus deseruit! sine Philanthropo reverti ad Patrem non licet, non possum. Philanthrope, charissime frater! quò abiisti? Ah! *sonet vox tua in auribus meis!*... Silet! ibo, *quæram, quem diligit anima mea!* Cant. 3. Maledicta inertia, quæ me ad novum laborem condemnat!.. ubi quæram verò? Dilecte mi, *indica mihi, ubi pascas! ubi cubes in meridie amoris tui,* Cant. 1. Scilicet offensus tomno-lentiæ jam superasti montana hæc, stitisti te Patri, accusasti frigus poenitentiaæ meæ?... Heu! si ita est, exul æternum ero... Quanquam quid ago? nunquid rursus me decipit stolidus AMOR MEI, amor fraudum artifex, & Pater hypocrisis? sub specie detestantis ignaviam, novæ ignaviæ hinc reus confides, & sterili affectu crimen plangis, Anthrope, quod plectere per laboris geminationem deberes! Eja! in viam! in viam! nullum dubium est, quin Dilectus huc ascenderit, *saliatque in montibus similis caprea, hinnuloque cervorum,* Cant. 2. Eluctari in verticem debes, velis, nolis!... Debeo: potero etiam?... equidem difficulter potero: potero tamen. VINCE TEIPSUM anime! experire, quid possit VOLUNTAS IMPERIOSA.

S C E N A V.

Prodigus. Cosmus.

Cosmus. Hic video hominem. Heus puer! hinnulus cervorum captus à me rupit retia, fugit: non vidisti hæc auferen-

rentem se mihi? *Prod.* Quid ais? Dilectum meum persequeris? *Cosm.* Hinnulum ego persequor: Hinnulum tu diligis? *Prod.* Dilectus meus similis hinnulo, heu! fugit à me: Dic, obsecro, num quem diligit anima mea vidisti? *Cosm.* Lepidus es. Quis enim est Dilectus tuus, ut agnoscam ex millibus? *Prod.* Dilectus meus est VIA, est VERITAS, est VITA: sine ipso ruo per devia, sine ipso cœcutio in meridie, sine ipso æternum morior. *Cosm.* Video te præ amore desipere. Quem sic amas, num te redamat etiam? *Prod.* Ah! prior ipse in charitate perpetua dilexit me, Jer. 31. Adhuc cum inimicus essem, Rom. 5. Attraxit me miserans, Jer. 31. & pro fratre amavit. Crede mihi, bone vir, cresco in magnas spes, & opum immensarum Dominum hæ laciniæ tegunt: nam Dilectus meus est FILIUS MAGNI REGIS, qui voluit, ut æquali cum ipso jure essem hæres universorum, quæ ipse possidet. *Cosm.* Obstupesco. Sed qui sic amat, quare deseruit te? *Prod.* Heu! tangis punctum doloris mei! quia prior ego deserui, per ignaviam sequi præeuntem detrectans. O si VINCERE MEIPSUM potuissim, quàm essem ab hoc infortunio procul! *Cosm.* Miserationem mihi tui gemitus movent. Mitiùs tamen jacturam ferres, si scires, quid ego suspicer. *Prod.* Tenes me multis verbis, nec juvas tamen? hæc misratio est? interea tempus perdo, & longiùs à me Dilectus abit. *Cosm.* Absolvam paucis: Dilectus tuus, ô bone juvenis, videtur impostor esse. *Prod.* O cœlum! lapidescit animus ex horrore blasphemiae! *Cosm.* Parcius excandesce. Ajebas, Dilectum tuum esse Filium Magni Regis, & te amari pro fratre: si ita se habet res, cur instar vilissimi mediastini pannosus incedis? *Prod.* Sile, obsecro! ignoras indolem me amantis. Ultrò ut me requireret, descendit de Patris folio, & vestem Pastoris induit: decere credis, ut aliter ego vestiar, donec reduxerit Patri? *Cosm.* Repeto: impostor est. Neque enim, si universum mundum percurras, reperies Regis Filium, qui sic vestiri velit.

Prod.

Prod. Iterum falleris, qui disputas ab hoc exemplo. Regnum Dilecti mei non est de hoc mundo: miraris, quòd nec mores sint? *Cosm.* Ridicula simplicitas pueri! non palpas denique, quàm imposuerit nequam amator nimis credulo tibi? cùm egens ipse bona *præsentia* non posset dare, bona *futura* promisit vafer, ut per speciosam spem pellectum in sui amorem, traheret in hoc desertum horridum, & inaquosum, atque ita fame, sitique contabescentem occideret. Propterea postquam huc adduxit, repentè deseruit. *Prod.* Juvate Superi! lethalibus angustiis pectus opprimit hæc calumnia! veni Dilecte mi! veni, vindica execrandam injuriam illatam sancto nomini! *Cosm.* Irritus clamor est: nam quis se movet? Sapientiùs capies à me consilium. Me tui miseret: peribis in hac eremo, aut enectus fame, aut devorandus à bestiis: utrique periculo subducam te, si vis servire. Canibus venaticis meis custodem dabo, liberaliter habiturus, si sedulum habeam. *Prod.* Philanthrope, ô Philanthrope! jam à porcis, ablegor ad canes: hoc tu audis, & non miserescis!

S C E N A VI.

Prodigus. Creon. Cosmus.

Creon. **Q**uis inclamat Philanthropum? Dulce nomen est! novi Filium magni Uranii: dicite, ô boni! fortè ingressus est saltum, & me requirit. *Prod.* Te, filius Uranii? ô si veniret! *Cosm.* Quid tu vis, fratercule! etiam desipis? ego novi Philanthropum: Filium Dei se temere facit, non est (*ad Prodigum*) Tu mihi adhære. *Creon.* Imò mihi crede, adolescens, aut potiùs operibus, & prodigiis Philanthropi, quibus Filium Dei se probat. Iste venator est, qui in silvis silvescens mentem feris, non veritati affixit. Equidem fratres sumus, sed contrariæ indolis: nam ille *præsentibus* tantùm bonis inhiat, ego
futu-

futuris prætereâ. *Cosm.* Fruor bonis, dum sunt: post mortem nihil timeo, nihil spero. *Creon.* Ego verò credo, quia Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum, & rursus circumdabor pelle mea, & IN CARNE MEA videbo Deum! *Job.* 19. ita locutus est mihi, qui veritas est. *Cosm.* Vos alite vos vestris spebus, ego res amo. *Prod.* Tu mihi eremicola places, qui amas Philanthropum. O si dicere posses, quò declinaverit Dilectus meus, *Cant.* 5. à me, quantò beneficiò obstringeres tibi! *Creon.* Tecum fuit? *Prod.* Fuit, cheu! sed cùm dormirem, abscondit se. Qua via modò ad Uranium pergam? *Creon.* Ad Uranium tu? scis, ô bone, cujus hoc nomen sit? *Prod.* Est nomen Patris mei, qui per Philanthropum in filium adoptavit me sibi, à quo ego demens abii in regionem longinquam, ad quem post dissipatam sceleratè substantiam poenitens revertor, Philanthropo duce! perii, si ille me deserit. *Creon.* Nunc intelligo mysterium fugæ. Tu es famosus ille Prodigus nempe, qui sexcenta sexaginta sex talenta in tantula ætate devoravit! *Prod.* Doleo! *Creon.* Meritò doles. Sed heus! quid cogitas? quid audes? qui recens à porcis, & adhuc malè olens oculis Uranii exhibere te non erubescis, imò amplexum fortè paternum speras? *Prod.* Non hoc ago, sed *stans à longè, submissis oculis, percutiens pectus* clamabo: DEUS PROPITIUS ESTO MIHI PECCATORI! rogabo, ut me faciat unum de mercenariis suis! *Creon.* Et in hac ipsa audacia ingens præsumptio latet. O si vis cum fructu dicere: Deus, propitius esto mihi! noli propitius esse tibi! post multorum annorum severam poenitentiam denique sperare veniam, & gratiam licet: irruere in conspectum offensæ Majestatis, adhuc calentem, & pæne fumantem à scelere, novum scelus est. Crede mihi, ex hac causa, postquam in hanc eremum adduxit, deseruit te Philanthropus, ut rigidæ poenitentiae consilium ex ipsa necessitate conciperes: neque adeò ut in me incideres, casus fuit: ipse sic dispo-

Q 9 9 9

suisse

fuisse credendus est, ut doceretur poenitentiae modum. Ingre-
dere cellam mecum: nam & ego homo peccator sum! hic
quot annis per quadraginta dies recondo me, ut in jejuni-
o poenitentiam agam: sic disponor paulatim ad veniam, de qua so-
lari quoque marentem Philanthropus solet, *sub tempus pascha-*
le invisens ad me. *Prod.* Attentum habuisti me, hospes, ser-
moni tuo: unus scrupulus angit: conscendere hunc montem
Philanthropus jussit: si tecum mansero, dic, non offendetur
per moram? *Creon.* Scrupulum abjice! poenitentiam amat
Philanthropus, & jejuniô delectatur, quod suô exemplô do-
cuit. Mane mecum usque ad Pascha: redibit Dilectus noster,
& invenies, quem quæris. *Prod.* Ah! inveniam sub Pascha
demum! at ille jussit HODIE huc ascendere: eundem est.
Vince te, Anthrope, VINCE TE! *Creon.* Pertinax puer!
interpretari voluntatem Philanthropi annosô ascetâ meliùs didi-
cisti? *Prod.* Timeo, ne servanda sit ad litteram, & sine Glossâ,
sine Glossa! *Creon.* Pueriliter times. Credis, Uranium ty-
rannum esse, qui tantum laborem tantillæ ætati imperet?

S C E N A VII.

Satanas. Prodigus. Creon.

*Satanas, in trans-
fugæ forma.* Ta, ita, tyrannus est Uranius, & quis es tu,
quem de hoc audio dubitantem? Ejectus à fa-
cie viri per atrocem vim, quacunq; per orbem vagor, hoc
obvio cuivis narro, hoc palam prædico! Tyrannus est Uranius!
hoc mihi placet vindictæ genus, quoniam non suppetit aliud
adversus omnipotentem. Tu quid hîc agis eremicola vecors?
poenitentem hîc habitus loquitur, & iste cellulæ apparatus: cui
bono? Et fallor! nunquid hunc juvenem in simile consilium
trahis, ætatis florem ad jejunium, & melancholiam conde-
mnans! O stolidi homines, quibus ita miserè illudit placandi
Uranii

Uranii inanis spes! si peccastis vel semel solum, actum est! per-
eundum erit, æternum pereundum! qui sapit, ne bis sit miser,
nunc saltem agit in bonis dies suos, ut hilarius tandem ad inferna
descendat. Vale terra sancta: ego in Jericho, in Sodomam, in
Ægyptum, in Babylonem proficiscor! habeat sibi coelum suum
Uranus: terram dedit filiis hominum ad tempus tandem: dum
tempus est, fruamur terram! *Creon.* Totus expaveo ad voces
ignoti hominis! *Prod.* Et mihi gelidus sudor fuit ad has blas-
phemias. Ubi sum? *Creon.* Et quis es tu, qui sic intonas con-
tra Tonantem? *Sat.* Quis fuerim, quaerite. De stirpe illu-
strissima natus sum: officio primus minister eram, *signaculum*
similitudinis Dei, plenus sapientia & perfectus decore: in deliciis pa-
radisi Dei fui: omnis lapis pretiosus operimentum meum: in medio
lapidum ignitorum ambulabam, perfectus in viis meis à die conditio-
nis meae, Ezech. 28. semel tantum ingressa est animum iniqua
cogitatio: dedi locum vix per momentum: rescivit (ut scit
omnia) Uranus, continuo privor dignitate, ejcior aula, exi-
lio sempiterno addicor. *Creon.* Nulla admissa est excusatio?
Sat. Nulla! *Creon.* Neque deprecatio saltem? *Sat.* Nihil.
Creon. Quid? si spatium poenitentiae postulasses? *Sat.* Nega-
tum fuit. *Creon.* Credidissem habiturum rationem nobilita-
tis! *Sat.* Uranio omnis nobilitas vilis est: sufficit solus sibi.
Creon. Neque merita attendit, quae collegeras, neque officia,
quae, si pepercisset, praestiturus fuisses? *Sat.* Nihil. *Prod.* At
filius saltem deprecator accessit? *Sat.* Philanthropus nempe?
tace invisum nomen! accessit utique, sed non pro me depreca-
tor: accessit pro homine, quem ex luto Damasceno formaverat
Parens, pro nescio quo Prodigio, reo scelerum plurimorum, &
talentis pluries centenis obarato. *Prod.* Prodigio illi veniam
impetravit? *Sat.* Impetravit, sub conditionibus tamen, quae
si fuissent oblatae mihi, ego acceptassem, sed Prodigus nun-
quam exequi poterit: adeo durae sunt. *Creon.* Igitur haec simu-

latio Misericordiae, non Misericordia est. Prodiges, quid expectas? ... imò, quid ego hic expecto? tanto Ministro qui non pepercit, nec mihi parcat. Frustra poenitentiam ago: tristis ereme vale! Prodiges, nobiscum perge! *Sat.* Tu es ille? ô te puerum vesanae spei! scio enim, quàm asperi montes sint; quos superare debes, ut ad Patrem pervenias: & poenitentia, quam supplici imperabit rigor Uranii, non erit mitior istis cautibus. *Creon.* Ego gratiam Uranii tanti non emo. Ereme vale! perstabis tu? *Sat.* Sequetur: imus: pereat, si sequi nolit! *Prod.* Superi juvate me! obruitur decumanis fluctibus jactatus animus! Philanthrope, ubi es?

CHORUS

Expendit Mysterium formidabile de gratia Critica, in illud: curavimus Babylonem, & non est sanata: derelinquamus eam! Jer. 51.

*Babylon, sive anima peccatrix. Misericordia intenta parando pharmaco à Providentia destinato. Gratia illuminans, & Gratia excitans sub specie ephedorum Misericordiae ministrantium.**

Misericordia. Pretiosa est medicina,
 Quam præscripsit Providentia:
 Sapientissimè ordinatum Recipe,
 Mixtura nobilis, efficacissima ingredientia
 Etiam singula!

Gratia ill. Est gratia, sed GRATIA CRITICA:
 Nam monuit Diva,

Ægram

* Theatrum exhibet in medio cubile animæ lethargo oppressæ: ex uno latere pharmacopolium, ex altero hortum pharmaceuticum cum laboratorio.

Ægram esse morituram certissimè,
Nisi ab hoc medicamine
Coeperit *in sudorem copiosum* diffuere.
Misericordia. Lacrima Christi unciæ duæ,
Legit Recipe. Cremor tartari, caput mortuum,
Uncia una,
Aloë optima, & Myrrhæ uncia semis . . .
Ita est: hæc erit crisis à pharmaco:
Aut per sudorem
Expellet peccantem humorem,
Aut actum est, ô chara anima!
Peribis, æternùm peribis misera!
Ah! peccatores, nolite errare,
Nolite, sine modo, sine fine sperare!
Infinita est MISERICORDIA,
Sed MISERATIONES
Definit Prøvidentia:
Datur gratia ultima, gratia Critica.

A R I A.

Ad salutem peccatorum
Omnis servit creatura:
Sed est *pondus*, est *mensura*:
Est decretus *numerus*, Sap. II.
Prudens *dosim* pharmacorum
Trutinavit Medicus.

Ad libellam expenduntur
As, semissis, unciæque,
Granum, drachma, siliquæque:

Q9993

Et

Et est causa studii:
 Sæpe ægri moriuntur
 Ex contemptu scrupuli.

Misericordia. Sed agite!

Exequamur voluntatem Providentiæ.
 Ego medicinam parabo:
 Vos lethargum excutite,
 Et animam ad potionem salutiferam
 Fortiter hauriendam disponite.

Gratia excit. Aggredimur negotium totis viribus,

Gratia illum. Arguendo, obsecrando, increpando,
 Modis omnibus.

D U E T T O.

Gratia. Eja surge sine mora!

Vocat Deus, monet hora: *

Hora (audis?) est secunda,

Gratiis pro te fecunda:

Surge! surge, ambula,

Non sequetur alia!

Somnum dormis pessimum:

Anima. Sine, sine, paululum!

Gratia. Somnum dormis, qualis fuit,

Quem infamî pænâ luit

Samson decus Palæstinæ:

Tantæ memor tu ruinae

Surge, vince, vince te,

Pare voci gratiæ!

Somnum dormis pessimum!

Anima. Sine adhuc modicum,

Gratia

• Sonat hora.

Gratia excit. Heu modicum! heu paululum!
 Repete horologium, repete,
 Et propiore sonitu
 Percute aures inertiae *
 Addo impetum: praecipito malleum ** ...

Anima. Adhuc modicum! paululum!

Gratia illum. Vah! ... quousque surdo canemus fabulam?
 Aures habet in carne:
 Carni admoveo faculam:
 Ignis pellat Lethargum feralem,
 Et vincat insanam pigritiam

Anima. Oh! uror! uror!

Gratia excit. Urere! experire,
 Quid sit flammam inferni sentire.

*Anima.**** Ubi sum? ...
 Sic deprehendo te! oh! dolor!

Gratia illum. Io! veternum excussimus! vicimus!

Anima. Quis in me vos agitat furor?

Gratia excit. Amor, amor coegit
 Adhibere extrema remedia,
 Ut velles à somno surgere.

Anima. Ah! importunissimè!
 Nam dormiebam suavissimè,
 Et tenebat animum
 Somnium multò lætissimum,
 Quod non debebatis abrumpere.

A R I A,

I.

Vidi hortum splendidum:

Dicerem Hesperidum:

Nisi pro draconibus

Mille

* Rursum sonat. ** Etiam suscitabulum. *** Evigilat uita per facem.

Mille mihi veneres,
 Mille mihi Charites
 Occurrissent blandientes,
 Et tenentes
 Dulcibus sermonibus,

2.

Ambulantem aurei
 Salutabant flosculi,
 Sic jubente Zephyro:
 Alludebant alacres,
 Omne genus, volucres,
 Concinentes animante,
 Et juvante
 Rivulorum sibilo,

3.

Sensus omnes melleo
 Innatabant fluvio
 Ebrii deliciis:
 Et quàm felix crapula
 Adhuc intra viscera,
 (Modò per vos licuisset)
 Adhuc ìffet
 Plenis tumens alveis!

Gratia illum. O stulta anima, quam pascunt somnia!
Gratia excit. Vana, vanissima somnia!
Anima, Læta, jucundissima.
 Sinite, obsecro, ut revocem iterum
 Amabilem Morpheum.

Arioste.

Ariosè.

Anima. Somne veni
Tinge leni
Tempora papavere!

Gratia. Somne fuge!
Tuæ nugæ
Sunt lethales animæ!

Anima. Reduc læta somnia!

Gratia. Desinant deliria!

Misericordia. Siccine: & quousque, vecors anima

Resistes gratiæ?

Non est jam tempus dormiendi,

Et indulgendi inertix;

Dum tempus est,

Utere tempore:

Evigilasti:

Lethargus est morbus fatalis:

Utere pharmaco, & ne reincidas,

Occurre in tempore imminentibus malis.

Ecce Medicinam efficacem, divinam

Præscripsit Providentia,

Propinat Misericordia:

Ebibe! sanabere.

Anima.

Apage! sine dormire me!

Somnum interciperes novis cruciatibus:

Apage! Apage!

Miseric.

Sanari non vis?

Anima.

Sana sum: non indigeo te.

Miseric.

Bene est: ergò quod facis, fac citius, Jo. 13:

Rrrr

ARIET.

Filius Prodigus
A R I E T T A.

Dormi! dormi!
 Non jam turbabo:
 Tibi compositum,
 Quod non vis, pharmacum
 Alteri dabo.

Dormi! dormi!

Eja! curavimus Babylonem, & non est sa-
 nata:

Derelinquamus, Jer. 51.

Et nostram ad alios

Industriam vertamus!

Gratia. Derelinquamus! ad alios nos vertamus!

T R I O.

Omnes tres. O Animæ,

Quæ temere

Urgenti gratiæ

Audetis vos opponere,

Væ!... gratia

Si fuerit **CRITICA!**

Cùm *sepius,*

Cùm *fortius*

Movetur animus

Ad sanctum quoddam facinus,

Attendite!

Est **CRISIS** gratiæ,

Aliis,

Si vos negligitis,

Impertituræ se.

ME-

ARIE

TRIO

MEDITATIONIS III.

De Filio Prodigio

In Reditu

PUNCTUM II.

Tentationum victoria.

SCENA I.

Prodigus. Cosmus.

Prodigus. O Lucta gravis! ... Et quousque hærebo ad montis pedem? aut *sursum* eundum est, Anthrope, aut redeundum *deorsum*: subsistere diutius in horrida solitudine nec libet, nec si vivere velim, licet. Quid eligis anime? ... *Cosmus.* * Vah infeliciter! .. errasti sclope infortunate! evasit præda. Quis hic? Hem! adhuc te video affixum loco, in quo deserui? *Prod.* Ah! .. *Cosm.* Quid vis? nam gravi tristitiâ oppressum cerno: condoleam tibi, an derideam miserum? certè commiseratione indignus est, qui pertinaciter miseriam amat. Desertum te vides à dilecto Philanthropo, & necdum sapis: Auxilii inopem ego iuvabo, si vis servire. *Prod.* Ad majora sum natus, quàm ut caribus famuler. Desine insultare misero, ipse miser: nihil spero a te. *Cosm.* Ridiculus es. Unde enim ego tibi infelix videor? *Prod.* Tu dixisti: audiivi gementem de voto frustrato, & spe delusa. *Cosm.* Ha! fuit gemitus levis. Ecce armo fistulam in prædam noyam: facilis est erroris correctio. *Prod.* Nunquam aliàs aberravit à

R r r 2

scopo

* Cosmus venator exhibet inanes labores mundi bona sectantium per sclopi ejaculationem infelicem.

scopo plumbum, nisi hodie tantum? *Cosm.* Etiam sæpius: sed non ideò nullæ sunt venatorum deliciae. *Prod.* Scilicet quia inanes quoque bombi oblectant vos. Quid tamen? cum per scopulos & cautes reptatis, cum æstu anhelantes, aut gelu enecti vestigia feræ teritis, cum sub Jove frigido vigilatis amaras noctes, famem atro pane consolantes, & restinguentes ex obvia lacuna ardentem sitim: non denique torquet animum post tot ærumnas delusa spes? *Cosm.* Torquet sanè, sed non ideò vita venantium infelix creditur: memoriam laborum postremò hinnulus aut cervus obliterat, tandem sub ictum veniens. *Prod.* Aut lepus, vel vulpes saltem. Verùm tantine fera est, ut emi mereatur tantò impendiò, tot fastidiis, neque rarò ipsius sanitatis, & vitæ periculò? *Cosm.* Tanti non est fera, sed tanti est delectatio, quæ afficit animum ex feræ cæde. Verùm tu non intelliges nostra gaudia, nisi expertus fueris. Vis experiri? veni mecum! *Prod.* Dilectus meus similis est capræ, hinnulòque cervorum, ipsum venabor. *Cosm.* Ubi sunt arma tibi, venabula, sclopi, tela? *Prod.* Sagittæ meæ suspiria mea! tandem post tot errores aliquod feriet Dilecti cor, & patientiæ solatium feram. *Cosm.* Opto, ut nullum feras, Contemno, qui me contemunt. *

S C E N A II.

Prodigus solus.

Prodigus. Contemptu dignus sum, qui meipsum ad porcos damnavi: ita, contemptu dignus sum, & irâ insuper, quæ me adversum meipsum armet! .. Sancti Coelites, quod repentè lumen se animo infert? .. Erravi, erravi, *Suspiriis* huc usque intentus, ut fugitivum Philanthropum

* Abit. Prodigus ad montana consistit, in quibus Stationes de Passione Domini exhibentur.

pum revocarem! Occurrit memoria, quod monuerat: HOMO POENITENS EST HOMO SIBI IRASCENS! Ira adversum me præ omnibus suspiriis placet: Suspiria emolliunt animum, & effeminant: ira incendit in Heroicos ausus, & omne obstaculum vincit. Et verò cui irascar potius, quàm mihi? quis mihi nocuit magis? .. Confudit segnitiam meam venatoris alacritas. Homuncio ignave! sursum, deorsum venator cucurrit, ut nihil caperet: fatigatus est: num confedit? num somnum admisit oculis? imò quietem suadenti irasceretur, opinor, neque mentionem ferret, priusquam sperata prædâ potitus fuerit: & ego, frustra exprobrante pigritiam Philanthropo, in profundum soporem me dedi! .. In soporem me dedi, cui respicere post tergum, & vel stare in omni circa regione disertè prohibitum fuerat! Merui, merui indignationem tuam, Dilecte mi, & justa est poena damni, qua subtraxisti te mihi! .. Quid? recordor enim: quasi dormire parva culpa fuisset, etiam evigilans periculosa somnia diu animo volvi, propè deliberabundus, num expediat, iter ad Patrem prosequi! .. Inde quibus hominibus aures imprudens dedi? non, qui essent, lingua manifestos reddidit fati? quas stultitias venator effudit? quàm horrendas blasphemias expuit transfuga? & eremicolam fuisse impostorem nonne prodidit levissima fuga? .. Quantillum absuit, ut me socium adderem? ut novâ perfidiâ Patrem offenderem? Quid? mentiõrne, si dico sub aliena specie condidisse insidias Satanam, cum Creonte, & Cosmo? ... O maledicta inertia! ô execranda mollities! ô abominabilis conversatio, in quam atrox periculum me conjecistis! .. Et adhuc torpor ligat vitales spiritus! fatigata membra obsequium negant! .. Negent! ira, sancta ira vires suffice! ascendam in montem Domini, IBO AD PATREM, vel si in via deficiam, ibo! .. Intendè in adjutorium meum, chare Philanthrope!

Rrrr 3 SCE.

SCENA III.

Philanthropus. Prodigus.

*Philanthr.** **E**Ja! inceptit se vincere Prodigus meus: occurro, ut juvem! *Prod.* Philanthrope, ad adjuvandum me festina! *Phil.* Anthrope, ascende ad me! *Prod.* Superi! vox dilecti in auribus meis! vox dulcis! O anima animæ meæ, ubi es? *Phil.* Huc, huc te urge! *Prod.* O cælum! jam in apice te video! Ah! quis mihi dabit pennas, & volabo ad te! *Phil.* Falleris! volare innocenti licet: poenitenti eundem est pedibus, & nec recta quidem via, sed per ambages. Circumspice! Quam positæ columnæ signant, illa est via, qua ego præivi. *Prod.* Heu! via signata sanguine, & tristi memoria cruciatuum, quos tulisti pro me! *Phil.* Hinc erit robur tibi. Placuit heroica resolutio tandem. Perge! *initium poenitentiae solet esse difficile, sed prosecutio plena solatio.* *Prod.* Ecce facio, quod possum! tu fac, quod ego non possum. *Phil.* Ad singula monumenta subsiste: quavis statio firmabit vires. Postquam deserta est regio longinqua, quietem non veto: imò impero, ut per moram haurias aquas salutis de fontibus *Salvatoris, If. 12.* *Prod.* Sto, ubi te video jacentem, & sudori sanguineo innatantem! O triste spectaculum! tristis erat anima tua usque ad mortem, propter peccata mea: & ego cum obiter percussi pectus, putem dolere me satis? **INTENDE TE DOLOR!** dolendi causa Deus est, graviter offensus Deus, quem ut placaret tibi Filius DEI, voluit cum sanguineis lacrimis deprecari pro te. Sed ô Philanthrope, donum utilium lacrimarum est donum tuum? ego frustra percutio hanc petram cordis: anima mea est sicut terra sine aqua tibi, arida, exucca, hians! rumpe cataractas! *da oculis meis fontem lacrimarum, & fac me verè tecum flere!* *Phil.* Audio votum sanctum.

* Ex monte inclamat.

sanctum. O gusta guttulam sanguinis exsudantis, & eris mei doloris particeps. *Prod.* Prô amarissima amaritudo! heu! qui bibi sicut aquam iniquitatem, quàm stupido sensu fui! delectare me potuit uva fellis, Deut. 31. Uva acerba nimis? Ez. 18. Æquum est, ut, quantum in stolidis deliciis fui, tantum sim in dolore. Coepi dolere: INTENDE TE DOLOR, & cum doloribus dolentis Dilecti cresce! *Phil.* Crescet in Ascensu Dolor: ascende! ecce descendo, ut juvem.

S C E N A IV.

Philantropus. Prodigus. Satanas. Creon. Cosmus.

*Satanas.** A Udivi suspiria, quæ mihi non placent!.. Vah! abiit:.. Inferi! deorsum, an fursum ivit?.. Prô! video in ascensu: Filii, actum est: VICIT SEIPSUM *Prodigus:* victi sumus! *Creon.* Nondum Pater: adhuc tentare assultum placet. *Cosm.* Sæpe jam ingressis limen poenitentia, persuasimus, ut retraherent pedem, & clausimus januam. *Creon.* Imò aliquos ex ipso Patris gremio rapuimus tibi. *Sat.* Ergò quid possitis, tentate. *Prod.* O cruentum spectaculum! *Sat.* Arbitremur, quid gemat. *Prod.* Video JESUM à flagris lacerum: INTENDE TE DOLOR! meas petulantias sic luit Dilectus meus!.. O Caro, belluina caro, in quàm pudenda scelera pertraxisti!.. Obstupescite Coelites horrendum discrimen inter servum, & Dominum: Dominus pro servo in atrocia flagella, servus contra Dominum in quævis flagitia semper paratus fuit!.. *Creon.* Anthrope, unde abis, & quò pergis? *Prod.* Fallor: an Creontis est ista vox? *Phil.* Noli respicere: dignus non est responso improbus *Creon:* tace & FUGE: in fuga CARNIS victoria. Fuge! nec metue, ne molesta sit nimis vita stultitiis vacua: NON TOLLO delicias, sed MUTO, & veras falsis, spirituales carnalibus substituo.

* Ad pedem montis.

substituto. *Creon.* Vah! .. *Prod.* Te sequor, Dilecte mi, traheme, & curram etiam ... *Prô!* nova tragoedia! Rex meus spinis redimitus! **INTENDE TE DOLOR!** DEUM video in medio rubi! hoc honore affecti Dominum, cui obedire nolui, libertatem inclamans rebelle mancipium! & tolerasti! .. *Nolumus hunc regnare super nos!* dixistis effraenes affectus, quibus ego imperare modestiam debuissim, & filii! O facinus nec ignibus inferni piandum satis! .. *Cosm.* Anthrope, ridiculus homo es! *Quid dicent homines de te, cum audient, quod ultro redieris sub jugum Patris, pueriliter osculaturus ferulam, qua te caedet?* *Phil.* Audis impiam Cosmi vocem! sed nunquid melius est virgâ, quam scorpionibus caedi! **RIDENTEM RIDE,** & risum petulantem risu prudente vindica! *Prod.* Si Regi meo placeo, cur metuam risum lixarum? *Cosm.* Vah! ... *Phil.* Vides, quam ægrè **MUNDUS** sui contemptum ferat! contemptu ego vici, contemptu vinces tu. *Prod.* Quid mihi cum mundo est, qui colo regem non de hoc mundo! .. *Phil.* Nova statio novos affectus cieat. *Prod.* Sub crucis onere fatiscens cadis, Servator mi! Imago tristis! nempe ferre crucem tecum ego nolui, impatiens molestiæ: onus omne in te rejeci! **INTENDE TE DOLOR,** & impatientiam plora tam indecoram homini, qui **DEUM** patientem adorat! ubi sensus? ubi ratio! ubi fides fuit, quando punitus à te insurrexi contra punientem, & à plagis peior fui! ... *Sat.* Anthrope, in via deficies! poenitentiae asperitas quanta sit, non expendisti, neque intelligis, quanta in peccantes tyrannide Uranius furat: Det veniam culpæ: non ideò dimittit poenam, moriendum in cruce erit! *Phil.* Mortem in cruce times? *Prod.* Retrò Sarana, retrò! mortem in cruce amo! crux scala ad coelum erit. *Sat.* Vah! ... *Phil.* Rectè pugnas. Ad iram impellit **SATANAS**, per iram vincis! Irascere Satanæ, sed tibi magis, **IRASCERE TIBI,** inquam!

inquam! ira appetitus vindictæ est: igitur qui sibi irascitur, pati gaudet, & in cruciatibus plaùdit. *Prod.* Adsum! amplector crucem! suprema statio lacrimas iræ miscet. Quid video? In cruce expiras, Philanthrope! quis affixit? *Phil.* Amor, & furor fixit: *Prod.* Ita, Amor tuus, & meus furor. INTENDE TE DOLOR! dolorem summum amor & furor exigit, amor immensus, furor propè amori par. *Creon.* Siccine! seriò dimittis nos! *Cosm.* Et ultrà non erimus tecum in æternùm! in æternùm! *Sat.* Nihil metuite: ITE NUGÆ! lingua clamat: cor tamen vos adhuc amat! *Phil.* Latrantes infra te canes negliget! *Prod.* Ego affigo me cruci! confundantur, & erubescant, qui dicunt mihi, Euge! *Cosm. Creon. Sat.* Vah!

S C E N A V.

Philanthropus. Prodigus. Mercenarius.

Mercenarius. IO! tandem sum felix! quanquam num hic est ille? *Prod.* Ah! amice, per Philanthropi gratiam jam non sum ille! *Phil.* A Patre ades? *Merc.* Ut occurrerem, jussit. *Prod.* Nempe ne paternæ ditionis fines intrare fineres? meritò, ah! meritò prohibet offensus Pater! ô Philanthrope, in quam temerariæ spei audaciam adduxisti infelicem Prodigum! obstupesco de stupore, quo credere potui, fore, ut liceat subire vultum Patris. Non tamen redibo in Regionem longinquam, unde abii: sed ad hanc crucem moriar: ita, ad hanc crucem! compone te anime in amplexum! salve ô bona crux! persequatur me Pater, & hic deprehendat! hic occidat! hic victimâ Justitiæ cadam! *Phil.* Modicæ fidei! tanti est tibi meus labor, ut tantillam non videat mereri mercedem? sic notus Patris amor in me, & te! *Merc.*

Ssss

Mihi

Mihi tamen hic animus placet. Sed errasti, ô bone! nam, ut explorarem, præmisit me Pater, & properare juberem, redire si velles: Dies & horas numerat, dum videat reduces: tantum desiderium est amplectendi pœnitentem. *Phil.* Intelligis miser, quem Patrem habeas? *Prod.* Velut ex gravi somno evigilans nescio, ubi sim: Pater, inquis, desiderat me? *Merc.* Ajo: festinate, obsecro, neque diutius amoris impetum longa expectatione suspendite. Præcedo: cùm nuntiavero adventum Prodigii, ipse accinget se in occursum. *Prod.* Ipse in occursum! anime, in quas dulcedines me abripis mihi! *Phil.* Perge celer, & convoca amicos, ac vicinos, ut congratulentur mihi, quia inveni ovem, quæ perierat. *Merc.* Obedio, Domine: festivum gaudium totam tenebit domum. *Phil.* Tu verò meministin', quid dicere Patri velis, in amplexum ruenti? *Prod.* O Pater! ô amplexus! paravi verba, dicam: Pater, peccavi in cœlum! & coram te! Dicam autem? ah! lacrimæ non sinent loqui! tu Verbum es! tu pro me loquere!

Phil. Lacrimæ loquentur satis. Veni post me!

propera! *Prod.* Venio. Dicam: Pater!

peccavi in cœlum! & coram te!



MEDI-